

Nahh.

Írok pár szót a középtávról **J** .

sár, sár, sár brutál mennyiségben.

10 órás idővel teljesítettem a pályát. Sokakkal ellentétben nem sikerült eltévednem. Az utolsó 20 km-en ez nem volt könnyű feladat (legalábbis akkor, mikor én jártam arra)! Eszméletlenül rosszul volt jelölve a pálya a kritikus elágazásoknál.

chiiko, Vera, LÁ, és én indultunk egy csapatban. chiiko ajánlata, hogy maradjunk együtt, kb. az első 800 méteren szertefoszlott. Majd utolért Nomád, aki versenyen kívül indult el. Kérdezte szőljon-e a többieknek, hogy várjanak meg, de úgy voltam vele, ha akarnak, majd megvárnak, ha meg nem akarnak megvárni, akkor meg tök mindegy. Km órám igen gyorsan megadta magát a fentről érkező áldásnak köszönhetően. Én teljes esőruhában indultam, cipőbe zacsit húzva. Tehát el nem áztam. Első pocsolyáig még a zoknim is száraz volt. Első terepes emelkedőn teszteltem a sárgumit. És jól teljesített, mert egyáltalán nem pörgött ki. Kiabáltam is, a tolóknak, hogy "pálya, pálya" :D, aztán sajnos letértem a járható részről és el is dőltem **L** . Aztán még a meredekebb részen megint felültem. Némi mozdonyos hang aztán az erőm hagyott el **J** . Tolás, majd vízszintesbe érve felül, teker, hessegeti a tolókat. Köveken kipörgött sajnos a gumi az emelkedőn. Erdőből ki, 3m aszfalt. Zselé. Gyök kettővel lefelé az erdőben, mert pihegtem, emésztettem a zselét. Dózer út, pocsolya-pocsolya hátán, de legalább kemény a talaj. Itatópont. Elágazás 77/117 itató balra, 39-es jobbra. Schat rám kiált a 39-es itatótól. Kérem, hogy többiek merre. Mondja, hogy mindenki 39-en (tévedhetett, mert chiiko végül 77-et ment, ha jól tom ;-)). Egy életem, egy halálom, erősnek érzem magam, középtávra neveztem, és egyáltalán. Tehát "Engem érdekel" felkiáltással búcsúztam Schattól és mentem a középítőhoz :D. Természetesen pályarajz sem volt nálam, csak annyi, ami megmaradt a fejemben ;)

Jött egy kis le, aztán megismerhettük a magyarok istenét. Dágvány hegyek. Nem emlékszem már pontosan mindenre, hogy hol mi volt. Sok sár volt, legalább 5 féle, és váltózó mélységben.

A híg folyós trutyi álom. Úgy siklik át rajta a sárgumi, mint kés a vajon.

Mély cuppogós kicsit gázosabb. Azon is simán átmegy a sárgumi, de ott már kell némi erőlködés is ;).

Vizes felületű döngölt utas, ahol igazán sár nincs, csak veszettül csúszik a felső 1 cm.

Agyagos, csúszós, még vízszintesen is tekerhetetlen.

Erdei csúszós, nem mély, de szinte esélytelen haladni rajta. És biztos találnék még pár félét (ahány talajtípus ;))

Eszméletlen méretű víztengereken is átkeltünk, néhol, szinte kerékagyig ért a víz. Az eső valahogy 1 körül állt talán el és nem is kezdett rá később. Esőruhát nem vettem le, mert bár kezdetben melegem volt az emelkedőn, de később ezt már egyáltalán nem éreztem. Sár lefelé se semmi. Néhol gyorsabb biztonságosabb volt letolni inkább, mint megkockáztatni, hogy átfordulok a kormányon. Valahol az 1. és a második (Bánkút) frissítő között értem utol két srácot. Ők tolták felfelé. Én, ahol csak tudtam tekertem. Így azt játszottuk, hogy felfelé elhagytam őket, majd lefelé utolértek :D. az egyik srác Bánkútnál "meglógott". A másik kicsit előbb indult el a frissítőről, mint én. Valahol az aszfalton utolértem lefelé, mert volt pár kátyú, amit a fully jobban abszolált :). Aztán valamelyik emelkedőn meglett a másik srác is. Ahogy ismét kiértünk az erdőből az aszfaltra, semmi jelölés nem volt. Még szerencse, hogy tavalyról tudtam, hogy balra. Kis emelkedős aszfalt és jött a 3. frissítő. Ez volt 36 km azt hiszem. Köv. frissítő 22 km múlva :S.

Innen együtt indultunk tovább az egyik sráccal, a másik kicsivel utánunk, vagy az is lehet, hogy itt feladta. Eléggé ki volt már szegény. Vagy a váltója volt rossz, vagy nem tom, de kistányért nem használta. A sráccal úgy mentünk, hogy lefelé ő hagyott ott néha, felfelé meg én őt :D. Szerencséje volt velem, mert a 77/39 elágazásnál (ahonnan a 39 már csak lefelé jön). Semmi nem volt, csak a nyomok a sárban. Nem tudta volna magától, hogy merre kell menni. Mivel szintén emlékeztem tavalyról, így jó irányba mentünk. Innen sok km egészen jól tekerhető volt, a köves dózer úton. Végül srác valahol meglépett. Ismét volt egy rész, ahol táblázás minimális. Itt jött vissza a 117 a kerülőjéről. Mivel arra volt kevesebb nyom, hát mentem a több nyom után. És kiértünk az aszfaltra. Aszfalt előtti mászáson ért utol Hédi, aki 117-ről jött. Aszfalton volt egy rész, ahol út ment egyesen, és jobbra fel. Szembe út le volt szalagozva, de tábla sehol. Hál istennek a sáros bringák nyoma még látszott az aszfalton, így megtaláltam a helyes irányt. Itt valami keskenyebb aszfaltszerű volt azt hiszem. Lehet, csak ennek a végén jött Hédi? Kicsit összefolyik. Még korábban volt az erdőben egy rész, ahol bevitték egy erdei ösvényre a pályát. Na ez nagyhalál volt. Nem volt mély sár, de az nagyon csúszott, és lépten, nyomon lecsúszott a kerék a gyökerekről. Ezen a részen volt a kellemes agyagos, sárga, szinte tekerhetetlen sár. Szóval ez kemény rész volt, főleg, hogy azért már kezdtem fáradni ;). Utolsó itatópont. Éreztem, hogy itt már pihennem is kel, így szóval tartottam kicsit a fiatalokat ;). Bringatakarítás, tagfűjkálás, pihegés, indulás tovább. Jött még némi aszfalt, majd erdő. 7-óra körül az erdőben ért utol a motoros, mondván, hogy felírj a rajtszámom. Azt hiszem foto is készült ;). Ezen a részen döntöttem úgy, hogy most már melegem van, túl fáradt vagyok, és nekiállok kicsomagolni magam. És itt jutottam el arra a pontra is, hogy ha már vetkőzök, akkor pipikélek is ;) addig fejben tartottam, inkább, mint hogy nekiálljak vetkőzni, majd visszaöltözni a sárban. Itt már erősen el voltam készülve. Nyomtam is egy zselét. Az a furcsa dolog történt, hogy ízlett a zselé. A nap első zseléje még a szokásos, hogyan nyeljük le küzdéssel jutott el a gyomromig, viszont már a második is ízlett, ahogy a 3. is. Meglepő :D. És jött a katonasír előtti emelkedő. Azt hiszem, hogy 7 és fél 8 között erősen csuklott a pálya kijelölőjének a mamája. Számomra nem világos, hogy miért kell olyan pályát kijelölni, ami eső esetén még bringa nélkül is járhatatlan szinte. Külföldön is így csinálják ezt vajon? Utsó frissítőpontnál azt mondták, hogy kb. 5 km fel, és 5 km le. Itt néhol ismét mért az óram, így nulláztam, hogy hátha tudni fogam, hogy mennyi van még az emelkedőből. Én még vagy 1 km szenvedős tolásra kalkuláltam, mikor láttam, hogy kezd világos lenni felettem. És felértem. Életemben nem örültem még ennyire egy ismeretlen német katona sírjának. Eufórikus hangulatba kerültem. Ennek és a fékeim kívánni valókat maga után hagyó hatásfokának köszönhetően magamhoz képest gyorsan mentem lefelé a csúszósnak mondható úton. Sztem tavaly, szárazon sem mentem gyorsabban :D. Utolsó lejtőn a stadion előtt még le kellett szállnom, mert ismét a 10 cm mély sár nyert :S. Eufórikus hangulatban értem a stadionba. Jót röhögtem, mikor belegondoltam, hogy hogyan tudtak itt végső sprintet levágni a beérkezők :D.

Sátrak eltűntek.

Megtapsoltak, felírtak, beértem, eufória, bringaemelés **J** . majdnem úgy jártam, mint a súlyemelő, de végül előre raktam le a gépet, és nem hátra. **J** slagolás. Megtaláltam a bringám a sár alatt.

Mosásnál ott volt a srác, akivel együtt mentünk a felétől, de később meglépett. Kiderült, hogy ő bizony eltévedt, így hiába küzdött annyit, nem teljesítette a pályát.

Még nem tom, hogy mennyibe volt a verseny. Két szett fékpofát valószínűsítetek. A többi talán megúsza. Sor, és lánc már amúgy is csereérett volt ;). A hajtókar meg nem az enyém ;), tehát abból is úgyszólván új :D.

Tanultam pár dolgot.

- ahol pocsolya, ott vszeg keményebb alatta a talaj ;) Van kockázata a defektnek, váratlan köveknek. És legalább a gumi is tisztul a víztől. Egy pocsolya volt, ahol ez nem jött be, de sikerült abból is kijutni eldőlés nélkül.

- lefelé a víz megtalálja a legkisebb ellenállású részt. És ott sokszor szintén kemény a talaj. Megéri a vízben menni sokszor.

Energia-bevitel

3 zselé egy fél energiaszelet, kb. 2 banán, 1 kocka csoki. 1,5 l isolötyi (ebből 1 liter csak feles hígításban, hogy ne ragadjon bele az ivózsákba.

77km / 1655 m szint / 10 óra.

max 15 km aszfalt, irdatlan sár **J**

Jó buli volt. Örülök, hogy megcsináltam. Izmaim hisztiznek, fejem kába.

Talán jövőre kiderül, hogy hogy megy sár nélkül, de akkor már esetleg hosszún ;).

é